

Kynologický životopis

U nás doma vždycky bývali psi – čistokrevní voříškové – nejmazanější ze všech psů a všichni se jmenovali Rekové. Na svůj první cvičák do Hostivaře jsem začala chodit v roce 1974, v té době jsme totiž našli zubožené celočerné štěňátko – fenku – křížence středního knírače s něčím loveckým, které jsme dali jméno Džimina. Už jsem měla malého pejška Reka a tak jsem s Džiminou byla vyslána na cvičák, abych s ní udělala zkoušku, a tak za ní nemusela platit poplatky. V té době měl-li pes složenou zkoušku byl osvobozen od poplatků za psa.

Když jí byly dva roky, podařilo se mi s ní složit (na první pokus), v té době nejnižší zkoušku ZVV1. Po tomto úspěchu mě to chytlo. S Džiminou jsem sjezdila pár závodů – měla ráda obrany a kdejaký ovčák nám je záviděl. Asi největším úspěch byl, když jsme vyhrály závod „Běh vítězství Berounem“. Tento závod se započítával do soutěže o Trofej časopisu Pes přítel člověka, kde jsem se umístila na druhém místě a současně jsem byla vyhlášena jako nejlepší žena. Džimina měla ještě složenou zkoušku ZVV2. Vyzkoušela jsem na ní spoustu výcvikových metod a dodnes na ni ráda vzpomínám a mám po ni pojmenovanou chovatelskou stanici. Mým druhým psem a prvním rottwajlerem byl Brazil z Města králů, kterého jsem si koupila v roce 1980. Složila jsem s ním zkoušky ZM, ZVV1, ZVV2, IPO 1 – 3, PO. V té době jsem se začala věnovat i záchranářskému výcviku. Bert, jak jsem mu říkala, měl záchranářskou zkoušku druhého stupně. Záchranářský výcvik patřil pod Svazarm a byly pouze dvě stupně zkoušek – ZZP 1 a 2, které byly složeny ze stop, poslušnosti a vyhledání v sutinách. O Berta jsem přišla v šesti letech, měl nemocné obě ledviny. V té době tu bylo rottweilerů málo a tak se krylo příbuzensky – Bert to bohužel odnesl zdegenerováním ledvin. Mým nejchytřejším a nejslavnějším psem byl Goro Kocjan. Říkala jsem mu Gáj a přivezla jsem si ho na štědrý den v roce 1986. Kromě dvou lavinových zkoušek složil Gáj všechny zkoušky, které se v té době daly složit (ZM, ZVV1 – 3, IPO 1 – 3, ZPO, ZPS, ZZP 1 – 2). Zúčastnili jsme se spolu 16-ti výběrových závodů a dostali jsme se 3x na MR všech plemen dle IPO 3 a vždy jsme se umístili v první půlce. Jednou jsme se dostali na MR záchranářských psů, kde jsem se umístila na 6. místě a já byla vyhlášena jako nejlepší žena. Naším největším úspěchem s Gajdulou bylo vítězství na MR rottweilerů v roce 1992 dle IPO 3. Zúčastnila jsem se i MS rottweilerů ve Švýcarsku, pro Gajdulovo zranění během obran jsme však museli odstoupit. Gajdula rád stopoval a byl výborným obranářem. Zemřel ve věku 12-ti let. Nechala jsem si po něm syna Egonu Daubkův vrch, který po Gajdulovy získal dobrou povahu. S Egonem se mi velmi dobře cvičilo, bohužel zdědil dysplazii kyčelních kloubů a už od mládí měl problémy s nohama a často ho boleli. Přesto jsem s ním cvičila a měl složeno 21 zkoušek (ZM, ZV1-2, IPO 1-3, BH, ScHh 1-3, OP 1, ZPS 1, ZZP 1-3, ZVP 1 – 3, ZNV, ZTV, RH-E, RHT-A, B, RHFL-A.) Současně jsem měla ještě fenku Aranku z Koralky. Ta bohužel takovou chuť do práce neměla, ale i přesto měla 8 zkoušek (ZM, ZVV1, BH, RH-E, ZZZ, ZZP 1, ZPO, ZUP). Egon umřel ve věku 12 let a Aranka se dožila 13. V současné době mám jedenáctiletého Draka od Jurečka. Má nejvyšší stopařské zkoušky FH 1 a 2 a IPO FH. 2x se dostal na MR stopařských psů. Je zapsán v české knize rekordů za největší počet složených zkoušek a to 35. Po Drakovy jsem si nechala Fausta od Vítkovy hory, bude mu 6 let. Má 26 zkoušek z výkonu, byl 1x na MS RTW a 1x se zúčastnil výběrového závodu všech plemen. Vyhrál MR RTW dle IPO 1 a RTW CUP. Letos se chystám na druhý start výběrového závodu a pokusím se probjovat na MS RTW.

Celkem mám složeno 122 zkoušek.